Την Παρασκευή 4 Απριλίου 2014 στις 19:30 στην Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων θα γίνει η παρουσίαση του βιβλίου του Γιάννη Καλπούζου "Ό,τι Αγαπώ είναι δικό σου".

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

1.Κύριε Καλπούζο κατάγεστε από την Ήπειρο. Πως βλέπετε τη γενέτειρά σας σήμερα σε σχέση με τις αναμνήσεις που έχετε από την παιδική σας ηλικία στην περιοχή;

Έχουν αλλάξει πολλά και σε άλλα συνεχίζει να χτυπά ακέρια η καρδιά της Ηπείρου. Η ύπαιθρος ερήμωσε. Οι δρόμοι, καθώς δε συνοδεύτηκαν από κανένα άλλο έργο, αντί να ενδυναμώσουν τη ζωή των χωριών πήραν τους νέους μακριά. Απεναντίας οι πόλεις γιγαντώθηκαν. Το αγρίμι του κέρδους, η απότομη ανάπτυξη της τεχνολογίας και η εισβολή σε κάθε σπίτι της τηλεόρασης δεν άφησε αλώβητους τους συμπατριώτες μας, με αποτέλεσμα να αλλοιωθούν αρκετά από τα θετικά χαρακτηριστικά των προηγούμενων γενιών, να χαθούν παραδοσιακές αξίες και να παραπαίει η αισθητική που κτίστηκε με βάση τη λαϊκή σοφία. Όμως παραμένουν ισχυρά και πολλά γνωρίσματα των Ηπειρωτών, όπως η απλότητα, η ανθρωπιά, η ντομπροσύνη, η αλληλεγγύη, οι συγγενικοί δεσμοί, η φιλία, οι παρέες. Σε κάθε περίπτωση όποιος φεύγει μακριά ζει περισσότερο με τις αναμνήσεις, οπότε διχάζεται εντός μου το σήμερα με το χτες. Διχάζεται κι ακόμη πιο πολύ, γιατί ανατρέχοντας με τις έρευνές μου σε παλαιότερες εποχές έγιναν και κείνες βίωμά μου. Αυτό που κυριαρχεί ως καταστάλαγμα μέσα μου από την Ήπειρο είναι το ανάγλυφο πάθος του τοπίου, το οποίο διαμόρφωσε εν πολλοίς και τους ανθρώπους, καθώς και η γενναία θλίψη που διακρίνει κανείς από τα τραγούδια μέχρι τα βλέμματα, ως παράθυρα της ψυχής.

2.Με ποιο τρόπο σχετίζεται η Ήπειρος με το νέο σας βιβλίο;

Οι κεντρικοί ήρωες κατάγονται από έναν παρόχθιο οικισμό του Αράχθου, απομονωμένο από τον υπόλοιπο κόσμο. Απεικονίζεται η καθημερινή ζωή εκείνων των χρόνων στο χωριό και στην πόλη, οι νοοτροπίες και οι συμπεριφορές που αντανακλούν σε όλη την Ήπειρο, ενώ οι ήρωες κτίζονται με βάση τους παραδοσιακούς ηθικούς κανόνες και πρότυπα της εποχής, χωρίς να λείπουν τα προσωπικά χαρακτηριστικά. Απάνω τους αντιφεγγίζουν κι οι λαβωματιές της ιστορίας, η ανδροκρατούμενη κοινωνία, η σιωπή των γυναικών και η αξημέρωτη ζωή τους, το πείσμα, το τραχύ των χαρακτήρων, αλλά και οι γλυκασμοί και οι ομορφιές του τόπου μας.

3.Το τελευταίο σας βιβλίο «Ότι αγαπώ είναι δικό σου» έχει τον τίτλο ενός πολύ γνωστού τραγουδιού και αγαπημένο σε πολύ κόσμο. Το τραγούδι ενέπνευσε την ιστορία ή το αντίστροφο;

Ο τίτλος ήρθε ως φυσική συνέχεια του περιεχομένου του μυθιστορήματος και όσων προσδοκώ να κοινωνήσει στους αναγνώστες. Μεταξύ άλλων πραγματεύεται τον έρωτα και την αγάπη, που, μέσα σε έναν κόσμο όπου κυριαρχεί ο εγωκεντρισμός και η ιδιοτέλεια, έρχονται να μεταβολίσουν το "δικό μου" και το κάνουν "δικό σου". Επικεντρώνοντας την προσοχή μου σ' αυτή την πτυχή του βιβλίου, αναζητούσα μία φράση η οποία θα συμπύκνωνε το εν λόγω νόημα. Έχοντας δε γράψει πριν από δώδεκα χρόνια ο ίδιος τους στίχους του τραγουδιού, θεώρησα ως πλέον κατάλληλη και χρησιμοποίησα ως τίτλο την πρώτη φράση του ρεφρέν. Αυτό καθ' αυτό το περιεχόμενο του μυθιστορήματος και του τραγουδιού δεν ταυτίζονται παρά μόνο σε μια περίπτωση.

4.Τα πρόσωπα που αναφέρετε στο βιβλίο σας είναι φανταστικά εξ ολοκλήρου ή εμπνευσμένα από πραγματικά άτομα που έχετε γνωρίσει;

Αποτελούν προϊόν μυθοπλασίας. Ωστόσο πάνω τους καθρεφτίζονται νοοτροπίες, συμπεριφορές, αντιδράσεις, ο τρόπος σκέψης και η ατμόσφαιρα της εποχής από τη δεκαετία του 1960 έως το 1994. Ως εκ τούτου πολλοί αναγνώστες, όσοι κυρίως βρίσκονται κοντά στην ηλικία μου ή είναι μεγαλύτεροι, θα θυμηθούν αρκετές παρόμοιες καταστάσεις με αυτές που περιγράφονται στο βιβλίο, μιας και η ζωή δεν διέφερε και πολύ στα μέρη μας από τόπο σε τόπο.

5.Από τους συναδέλφους σας Έλληνες λογοτέχνες ξεχωρίζετε κάποιον για το έργο του;

Αρκετούς, εάν όμως πρέπει να ονοματίσω μόνο έναν θα έλεγα τον Ισίδωρο Ζουργό.

6.Στο βιβλίο σας συνυπάρχουν δραματικές στιγμές, πολλά από όσα συμβαίνουν κτίζουν μια αλληγορία για τις επιπτώσεις του εμφυλίου πολέμου στην ελληνική κοινωνία, αλλά και σαρκασμός και έντονο χιούμορ. Ποιο είναι το μήνυμα που θέλετε να περάσετε στον αναγνώστη;

Χρησιμοποιώ στα βιβλία μου την τεχνική της πολυεπίπεδης γραφής, ώστε να επιδέχονται πολλαπλές αναγνώσεις. Να μπορεί να μείνει κανείς μόνο στη μυθοπλασία ή να ψάξει και όσα κρύβονται κάτω από αυτή. Συνάμα τα μηνύματα είναι πολλά, ενώ ως πάγια θέση μου αφήνονται τα συμπεράσματα στους αναγνώστες μιας και στόχος μου είναι να βρεθούμε συνοδοιπόροι σε μια διαλογική συζήτηση, έστω μακρόθεν, κι όχι να υποδείξω. Κυρίαρχο, δηλαδή, ζητούμενό μου είναι να τεθεί ο προβληματισμός και να προκύψει η αναζήτηση γύρω από σειρά θεμάτων, όπως στο παρόν βιβλίο: το μεγαλείο του έρωτα, ο οποίος έχει απαξιωθεί ποικιλοτρόπως· πόσο το συναίσθημα επηρεάζει τη λογική και τις αποφάσεις μας· τις πολλές "Ελλάδες", που πολλοί δεν υποψιάζονται καν ότι υπάρχουν· τα τραύματα που επέφερε ο εμφύλιος σπαραγμός στον τόπο μας· πόσο τα κρίματα των προηγούμενων γενιών βασανίζουν τις επόμενες· πόσο επικίνδυνος είναι ο μηδενισμός όσων κατόρθωσε να πετύχει ο άνθρωπος ή μια κοινωνία· η αναψηλάφηση των παραδοσιακών αξιών· τι σηματοδοτεί και πού οδηγεί η νοοτροπία "ή είσαι μαζί μας ή είσαι με τους άλλους"· οι πλείστες όσες παθογένειες της Ελλάδας και τα κατάλοιπα παλαιότερων εποχών που ακόμη μας ταλανίζουν· και πολλά άλλα.

7.Πως είναι για τον συγγραφέα η επόμενη ημέρα της έκδοσης του βιβλίου του;

Σε αναμονή και αγωνία για το πώς θα προσλάβουν οι αναγνώστες το πόνημά του· σε περίσκεψη για το πώς θα διαχειριστεί έναν ρόλο, ο οποίος ξεφεύγει από τη δημιουργία και τον καλεί να συνδράμει στην προβολή του βιβλίου του· αλλά και με συναισθήματα χαρμολύπης, μιας κι από τη μια χαίρεται για το γεγονός της έκδοσης, κι ό,τι αυτή συνεπάγεται, κι από την άλλη νιώθει ότι πλέον το κείμενο και οι ήρωές του αυτονομούνται και μεταναστεύουν όπως τα παιδιά απ' το σπίτι.

8.Τι μπορούμε να περιμένουμε από τον Γιάννη Καλπούζο στο άμεσο μέλλον;

Μια από τις γοητείες της γραφής είναι και για τον ίδιο τον συγγραφέα το άγνωστο του επόμενου βήματος. Αναμένει να εκπλαγεί, να βρεθεί μπροστά στο αναπάντεχο κάλεσμα της έμπνευσης, στην ιδέα που θα τον συνεπάρει και θα τον καθηλώσει για ατέλειωτες ώρες, μέρες, μήνες και χρόνια στο γραφείο του. Η αλήθεια είναι ότι εδώ και πολύ καιρό ερευνώ για ένα θέμα, όμως το απροσδόκητο καραδοκεί και όλα μπορούν ν' αλλάξουν πορεία. Σε κάθε περίπτωση εκείνο που μπορώ να υποσχεθώ είναι ότι κάθε φορά θα μοχθώ με όσες δυνάμεις διαθέτω για το καλύτερο αποτέλεσμα.